

Co je to vlastně rodina?

V naší třídě jsme samá děvčata. Jednoho dne jsme dostaly v hodině úkol. Ten byl na téma: „Definice rodiny“ Měly jsme po dvojicích dát dohromady větu a pak jsme losovaly, kterou si vybereme a zapíšeme do našich sešitů. Když jsme rozhodly, která to bude, děvčata vybrala mojí definici. Podle mě je rodina skupina lidí, osob, které jsou spojeny na základě sympatií, DNA nebo zákona.

Naše paní učitelka ohrnovala nos. Zeptaly jsme se jí, zda se jí na tom něco nezdá. Ona se na nás otočila a prohlásila, že ty sympatie by škrtla. Naše odezva třídy zněla asi takto: „A to jako proč?“ Paní učitelka prohlásila, že ano, rodina je spjatá manželstvím, tudíž zákonem. Také staví na biologické dědičnosti, tudíž DNA. Se sympatiemi ale nesouhlasila. Já jsem jí ale řekla, že jsem tím myslela jak manželství, tak adopci, pěstounskou péči nebo poručnictví. V naší třídě je totiž více děvčat v pěstounské péči. Pro nás jsou sympatie a zákon důležitější, než nějaká biologická dědičnost. Děvčata, včetně mě, mezi celou třídou zvedla hlavu a začala diskutovat o tom, jak může toto říct. Byla to pro nás věta, která nám ne jenom ublížila, ale urážela nás. Jedna z dívek začala vysvětlovat, že toto si nemůže jako paní učitelka dovolit, a když už, tak ať si rozmyslí, zda je to vůbec pravda a jakým stylem to zformuluje. Ona si ale stála za svým názorem do konce hodiny. O přestávce jsme se o tom neustále bavily a jedna dívka začala plakat. Uklidnily jsme jí tím, že učitelka, která je neuvěřitelně věřící (ne, že bychom měly něco proti křesťanství), nesouhlasí s interrupcí, natož, že matka se vzdá vlastního dítěte. Proto nesouhlasí s tím, že pro nás je a vždycky bude pěstounská péče RODINA.

Neumím si představit, že bych říkala mami a tati někomu jinému. I když říkám biologickému otci „tati“, je to z toho důvodu, že jsem byla nervózní mu říkat „Dungu, Davide, pane Trane...“ I když, vrátila bych to radši zpátky. (haha) Mamka nám říkala od malička takovou nádhernou větu, kterou nikdy, ale přísahám, že nikdy nezapomenu. „Maminka není ta, která porodí, ale ta, která vás vychová.“ Když se mě někdo zeptá, jak to mám v rodině. Odpovím jednoduše. Mám MATKU a MAMKU. Mám OTCE a TAŤKU. Matka a otec mě nezajímají. Jsou to jen lidi, z kterých jsem vznikla. Mamka a tatka jsou pro mě lidé, kteří se o nás bojí, kteří nespí, když se nám něco děje. Bojí se o naše zdraví, vzdělání a společenský život.

Správná maminka je taková, která by své děti nejradši umačkala tou velkou láskou a trpělivostí, kterou jim dává. Řeší za ně problémy, a i když jsou dostatečně staří na to, aby to zvládli sami, tak je stejně řeší. Co pro mě znamená rodina? Rodina je pro mě neuvěřitelné zázemí pocitu tepla bezpečí. Dveře, na které zaklepu, a ony se otevrou.

Rodina je opravdu jako strom. Země, z které vyrostete a rozvíjí se vzhůru do oblak. Větve drží pospolu a vzájemně se drží, aby ta druhá nespadla. Někdy se to nepovede, protože uznejme, i já jako dítě... Někdy je to s dětmi nadměrná starost, kterou už strom neudrží. Ale přesto jsou rodiče ochotni nalepit větve zpět. Já jsem šťastná za svou rodinu. Kolik problémů a starostí jsem jim způsobila a oni větve lepší pořád nazpátek. Ještě ji oblepují izolepou, aby nespadla znovu.

Neumím si představit, že bych byla někde jinde. I když mají rodiče své dvě dcery, které už mají také děti, vzali si do toho nás pět d'áblíků. Miluju náš rodinný domek na vesničce s velkou zahrádkou obrostlou květinami. Je to tu jako v pohádce. Jsme velká rodina. Mamka, taťka, pět dětí. A k tomu dvě dospělé sestry, kterým říkám teto a jejich děti беру jako další svoje sourozence. K našemu baráčku je propojen venkovním dvorkem další, kde bydlí teta, která má tři dcery. A když přijede další teta z Německa a její dva kluci je nás tu plno. Jsme hotová rodina. Cítíme se jako jeden celek. A vždycky budeme.

Když si vezmu, že bychom si prostě jednoho z nich nevzali - to nejde. Neumím si ani představit, že by tu nebyli. I když jsou v každé rodině hádky, a sem tam se někdo nesnese. Rodina je pro mě rodina. Žádná biologická matka a žádný otec. Pro mě to jsou lidi, kteří prostě bydlí někde, bůh ví kde. Těm kdyby se něco stalo tak je mi to v podstatě jedno. Já mám mamku a taťku. Dva lidi, kteří o mě vědí, že hrají na klavír. Vědí, co chci v budoucnu dělat. Jsou to úžasné osoby, kteří něco dokázali. A to je, že vytvořili domov, dali nám lásku, jejich trpělivost a spoustu energie.

Naše paní učitelka by se měla zamyslet. Protože nejde o to, aby rodina byla jako 7 sedmikrásek. Stejně květiny (dědičnost), to samotné nestačí na definici rodiny. Může být jedna růže, list kapradí, sedmikrásky, kopretina a spousta dalších v jedné kytici. Pokud se ale mají rádi (sympatie) a drží pospolu, tak mohou kolikrát tvořit mnohem krásnější kytici, než jednoduché sedmikrásky.